

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 9: Thật Thà Niệm Phật, Thì Có Thể Đạt Đến Nhất Tâm Bất Loạn

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 001)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thật thà niệm Phật, tắc năng nhất tâm bất loạn.】

(Nghĩa là: Thật thà niệm Phật, thì có thể đạt đến nhất tâm bất loạn)

Thật thà là điều đáng quý, nhưng thật thà là điều rất không dễ dàng! Từ đó có thể biết, chúng ta từ vô lượng kiếp đến nay, tuy rằng đã trải qua nhiều kiếp lâu xa cúng dường Phật và tu hành, nhưng đáng tiếc là chưa bao giờ “thật thà” cả, cho nên mới rơi vào tình cảnh như ngày hôm nay. Nếu như chịu thật thà thì đã sớm thành tựu rồi, đã sớm thoát khỏi Tam giới rồi.

Vẫn chưa thoát được khỏi Tam giới, là do không thật thà!

Vì sao không thật thà? Là do phan duyên,¹ đây chính là điều thường nói là buông không xuống.² Cái này cũng tham, cái kia cũng yêu thích, như vậy là hồng rồi, hồng là hồng ở chỗ này. Lại muốn về Thế giới Tây Phương Cực Lạc, mà vàng bạc châu báu ở nơi này lại không chịu buông xuống, như vậy thì làm sao mà được? Thế mới ra đến nông nổi này.

Cho nên, niệm Phật phải niệm đến nhất tâm bất loạn, không có bí quyết gì khác, chỉ là “thật thà”. Thật thà chính là buông xuống hết thân tâm thế giới.

Tại sao phải buông xuống? Vì thân tâm thế giới đều là do nhân duyên sanh, đều chẳng phải là thật, đúng như trong kinh đã nói “đương thể tức không” (ngay thể ấy là không). Cho nên Phật dạy chúng ta buông xuống là chính xác, buông xuống là chân thật trí tuệ; không chịu buông xuống mà vẫn còn tham luyến, đây chính là tình chấp, đây chính là mê hoặc.

¹ Phan duyên: Là tâm luôn hướng ra ngoài tìm cầu, dính mắc vào các đối tượng trần cảnh.

² Buông không xuống: Nguyên văn là “phóng bất hạ” - tức là không buông xả được.

Chủ ý lớn của bộ kinh này chính là giúp chúng ta nhìn thấu, buông xuống.
Đây là tông cương lĩnh của Bát Nhã.